

Odmev iz Afrike.

Ilustrovan mesečnik
v prospeh afriških misijonov.

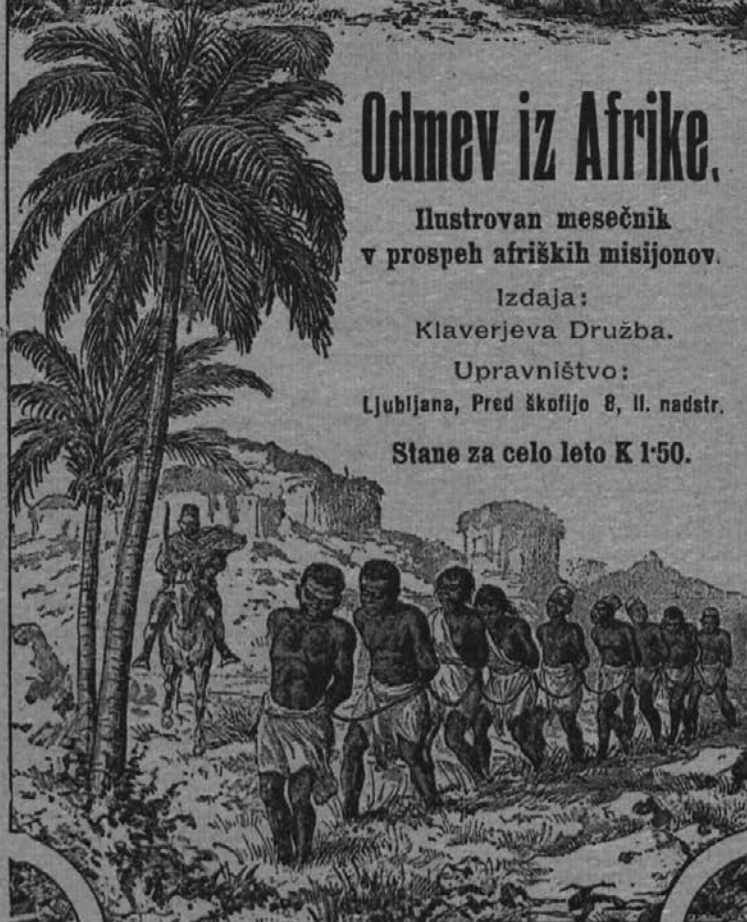
Izdaja:

Klaverjeva Družba.

Upravišтво:

Ljubljana, Pred škofijo 8, II. nadstr.

Stane za celo leto K 1.50.

Odmev iz Afrike,

ilustrovan mesečnik v
prospeh afriških misijo-
nov in v oproščenje za-

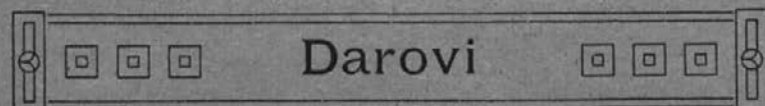
morskih sužnjev. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Tiska se v slovenskem, poljskem, češkem, nemškem, ogrskem, francoskem, angleškem in laškem jeziku. Blagoslovljen po papežih Piju X. in Benediktu XV. Stane za celo leto **K 1.50**. Naroča se pod naslovom: Filialka Družbe sv. Petra Klaverja, **Ljubljana**, Pred Škofijo 8, II. nadstropje; Trst, via Sanità 14.

Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega, kjer se sprejemajo tudi novi naročniki.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost glavni voditeljici Klaverjeve Družbe, gospej grofici M. Tereziji Ledóchowski, začasno **Salzburg**, Dreifaltigkeitsgasse 12.

Vsebinska številka meseca julija:

Misijonski dopisi: Misijonar cenjenim bralcem. (Poto-
pisna črtica P. Müller.) — Apostolski vikarijat na Zlatem
obrežju. — Apostolska prefektura v Gornji Cimbebaziji. (Iz
pisma P. Keilinga.) — Pisma misijonarjev, došla od 1. febr.
do 1. marca. — Izkaz od Družbe sv. Petra Klaverja поде-
ljenih misijonskih milodarov v letu 1915. — Naša števila. —
Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja. — Popolni odpustek. —
Slika: Karavana na počivališču.

od dne 1. do 30. aprila 1916.

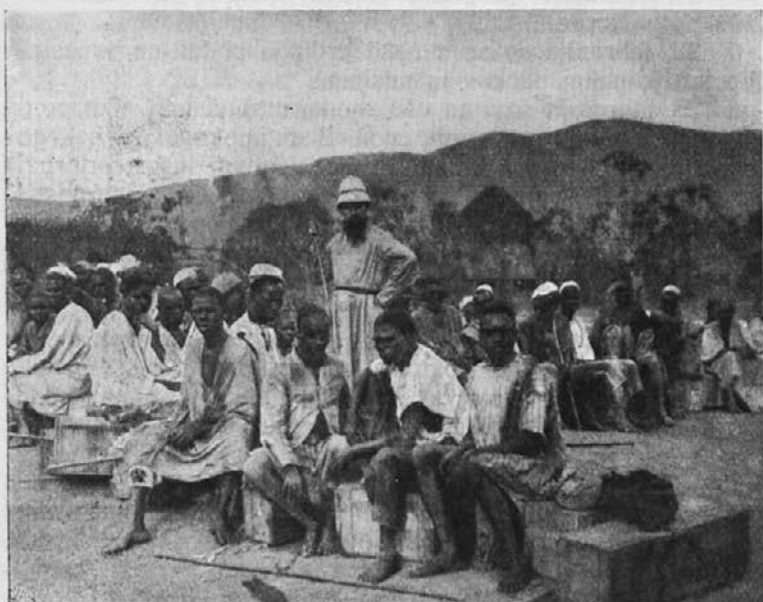
Za afriške misijone: F. Magajna 15 K, milostlj. g. prošt M. Jurkovič 2 K, I. Cefle 20 K, J. Peče nabral 33 K 30 v, F. K. M. 70 K, H. Dolinšek 10 K, F. Meh 30 v, B. in A. Terjašek 4 K 60 v, D. Gaser 1 K, M. Gorenc 2 K, preč. g. sup. F. Javšovec 20 K, po J. Šamprl 2 K 14 v, F. Borc 3 K, A. Polajžer 10 K, M. Pušnik nabrala 10 K, M. Kompara 2 K, M. Lovšin 5 K, H. Flamm 10 K, N. N. 2 K, B. Gerčar 2 K, po preč. vodstvu Nemškega reda 20 K, J. Šamperl (za nabavo svetinjc in rožnih vencev) 2 K, po nabiralniku 1 K, M. Vidmar nabrala po nabiralniku 2 K 80 v, I. Reščič 47 K 50 v, J. Esih 7 K, N. N. 1 K.

Za sv. maše: N. Žibert 4 K, J. Hitejc 4 K 60 v, M. Grebenc 2 K, + M. Lapanja 300 K, F. S. 2 K, U. Štamol in U. Jager 2 K, + L. Uratnik 5 K, + M. in + A. Tomažič 6 K, H. Dolinšek 10 K, J. Pečolar 2 K, M. Pušnik 2 K, M. Horvath 2 K, A. Števanec 2 K, J. Dovč 2 K, B. Gerčar 4 K.

Za stradajoče: K. Jerončič 40 v, A. Terjašek 1 K 40 v, M. Rozman 1 K, M. Gradišnik 6 K.

Za gobavce: M. Rozman 1 K, M. Vidmar nabrala 1 K 20 v, A. Sedej 2 K.

Za odkup sužnjev in botrinski darovi: M. Grebenc prispevek za botrinski dar dečka na ime: **Janez** in deklice na ime: **Ana** 40 K. M. Bizjak prispevek za botrinski dar **zamorske** deklice 20 K. J. Križan prispevek za odkup in botrinski dar **zamorskega otroka** 40 K. M. Berdin prispevek za botrinski dar deklice na ime: **Marija**

Karavana na počivališču.

MISIJONSKI DOPISI.

Misijonar cenjenim bralcem:

„Mi gremo v deželo, o! pomagajte nam!“

(Potopisna črtica P. Müller, C. S. Sp., Aguleri, 18. junija 1914.)

Ako prebiramo dnevnik misijonske postaje Aguleri od l. 1905. do 1914., bomo umeli, da krvavi srce duhovnika Gospodovega pri spominu na nepopisne žrtve in trud, s katerimi so misijonarji besedo božjo tamkaj sejali, nesoč nauke sv. evangelija tudi v najoddaljenejšo in najmanjšo vasico; vendar pa kljub vsemu seme božjega nauka ni vzkliklo, ampak je ostalo vse pri starem. Spremljajmo danes s P. Müllerjem misijonskega predstojnika v Aguleri, preč. g. P. Bisch, na misijonskem potovanju v Uburu, ki nam bo nudilo marsikatero zanimivo posameznost. P. Müller piše:

21. februarja je prišlo sedem nosačev iz Uburu po naše potne torbe.

22. februarja so se z našo prtljago podali na pot, sledilo jim je nekaj dečkov iz misijona.

23. februarja smo na vse zgodaj maševali. Kratko pred nastopom našega potovanja je P. Bisch pokopal še nekega otroka, ki je isto noč umrl. Naj se njegova dušica pridruži našim angelom varihom, da nas varujejo vseh nevarnosti! Nebo je bilo oblačno, a pogumno smo se na svojih kolesih napotili proti Uburu. Najprej nam je bilo treba napraviti velik ovinek, ki nas je dovedel do reke Ambara. Prevoznik, kateremu smo dali 3 pence, nas je prepeljal čez reko in sedaj smo morali prekoračiti peš neko slabo izhojeno stezo, če smo hoteli dospeti do bližnjega hriba, kjer leži Anaku, oddaljen 14 kilometrov od Aguleri. Ljudje v Anaku niso posebno prijazni in nikdar še niso resno želeli misijonarja. Ura je bila pol devet, ko smo dospeli tja. Ustavili smo se pod velikim, košatim drevesom, da se okrepčamo s požirkom kave. Nato zopet zasedemo kolesa ter prevozimo velik kos pustinji podobne dežele. Ravno je minulo suho zimsko vreme in trava je začela zeleneti.

Po preteku treh mesecev, ko sem zopet potoval v Uburu, se mi je ista pokrajina zdela ko nova: Drevesa in polja so si nadela lepo zeleno obleko in na poslednjih so pridno delali ljudje, sadeč krompir in žito. V daljavi so se videle gore Uburu, Okpoga in Ojo, ki spominjajo v svoji zeleni obleki in z gozdnatimi vrhovi na naše gore v Vogezihi. Vendar jim manjka harmonično ptičje petje, ki tako poživlja trudnega popotnika. Med tem, ko se je naš duh veselil lepe božje narave in več ko enkrat pohitel v ljubljeno domovino, so naša kolesa dirjala dalje, dokler nismo ob 10. uri skozi Omo dospeli v Umulum. Prevozili smo 21 kilometrov. Umulum leži ob Amambari in je umazano trgovsko mesto. Skozi pet mesecev se nahaja mesto v vodi in močvirju. Vozne ceste tu napraviti, bi bila prava umetnost. Nimajo niti čiste pitne vode. Pripoveduje se, da je nekoč zahteval neki državnik pitne vode. Ko mu glavar ponudi vrč vode, katera pa je bila bolj podobna pomijam, zažene gospod uradnik vrč in vodo ubogemu poglavarju v obraz.

Glavar, ki je nas sprejel, bi zelo rad imel misijonsko šolo v svojem mestu; toda ljudje, izvečine poljedelci, trgovci in ribiči, da, celo kovači, niso čisto nič zavzeti za to.

In črncem je ljubša prostost brez strogega reda kakor šola misijonarjeva.

Ko zmolimo svoj brevir, se zopet vsedemo na kolesa. Bilo je ob dveh popoldne in vročina velika. Dospevši v Obozu, smo se ustavili, da si pogasimo žejo z nekaterimi kokosovimi orehi. Od tu do Adabe, ki je le še 5 kilometrov od tu, vodi široka, lepa cesta. Koliko veselje za nas, voziti se po njej, ko smo danes prepotovali že toliko slabih stez in potov. Pustivši Aki na desni, se podamo po strmini navzdol in ravnotako moramo drugo strmino peš navzgor. Ob vznožju obeh gričev teče tih potoček, kjer si ženske in otroci polnijo vrče z vodo. Na nasprotnem griču leži Adaba, precej veliko mesto, kjer smo prenočili pri poglavarju Okobilobi.

Kako radi bi tukaj ustanovili šolo, kajti Adaba se nahaja približno v sredini med Aguleri in Uburu in tako bi misijonarju bilo potovanje mnogo olajšano! Toda poglavar, četudi nam naklonjen, ima malo vpliva na svoje ljudi. Lansko leto je poslal nekoč sela k misijonarju, proseč ga za en Akwukwo. Sel je šel celo v Onitsdu k preč. g. prefektu. P. Bisch vpraša poglavarja, kaj je s tem Akwukwo. In nemalo se začudi, da se tu ne gre za šolo, ampak vladno izpričevalo, katero bi ga pripoznalo za oficialnega poglavarja. Tu moram pripomniti, da Akwukwo pomenja šolo, knjigo in pismo. P. Bisch mu odgovori, da taka izpričevala izdajati ni naša stvar, vendar pa se hoče potruditi, da mu isto od vlade doseže. Nato je sledilo medsebojno obdarovanje: 20 jamsovih korenin in 1 petelin za nas, steklenica žganja, nekaj tobaka in nekoliko denarja za Okobilobi. No, prijateljstvo je bilo sklenjeno. Gotovo je poglavar to noč sanjal o svojem prihodnjem bogastvu in močnosti. —

Po kratki večerji in pogovoru z navzočimi črnci smo hoteli iti k počitku. A ker smo imeli le eno poljsko posteljo (naši nosači so namreč že tu sem dospeli), sem zastonj skušal zaspati. Obračal sem se sem in tja, a postelja domačinov ni bila za moje trudne ude. Zato mi ni kazalo drugega, kakor bdeč čakati jutra.

24. februarja. Ob 6. uri so naši nosači oprtali našo prtljago in šlo je dalje proti Uburu. Pot do Okpata, 8 km daleč, smo morali prehoditi večinoma peš, nesoč svoja kolesa čez hribe in potoke. Pot gre vedno navzgor in ob vznožju gorovja Uburu se nahaja okrogla dolina, vsa obdana z visokimi pečinami. Z velikim trudom, kolo na ramah noseč, plezamo po strmih, navpičnih stenah navzgor. Še pol ure in v Uburu smo.

Mesto Uburu je razdeljeno v deset okrožij. Male, okrogle kočice obdajajo stanovanje glavarjeve družine.

Ljudje niso posebni stavbeniki; moški delajo izvečine na polju, ženske predejo doma. Mesto, čeprav ne pravilno sezidano, vendar prijazno izgleda. Istotako so prebivalci prijazni in čedni. Ob polenajstih smo dospeli v hišo poglavarja Okolo. Bil je to za celo mesto važen dogodek: dva bela človeka z dolgimi bradami sta dospela sem!

Od Aguleri do Uburu smo prehodili 71 kilometrov. A teh 71 kilometrov velja za štirikrat toliko, če bi se vozili po navadni vozni cesti v Afriki, kaj šele v primeri s cestami in milim podnebjem v Evropi! — Ne da cenjenega bralca mudim s pripovedovanjem, kaj vse smo doživeli od torka opoldne do četrtega zjutraj, hočem samo omeniti, da obiskuje šolo v Uburu 93 dečkov; da je že dvoje velikih sosednjih mest vprašalo in prosilo za šolo ter obljubilo nad 100 otrok poslati v šolo; da pelje za mestom Uburu široka cesta v notranjost dežele, kjer še ni protestantov; končno, da se mora v Uburu ali soseščini kakor hitro mogoče ustanoviti misijonska postaja. Pristavim še, da bo nova železnica, ki pelje v Kano, močno povzdignila trgovino v Onitschu.

Torej velja ne izgubiti časa in zastaviti na stražo svoje ljudi, preden pride sovražnik (protestantizem in mohamedanizem).

Kdor se ubogih usmili, naloži svoj denar pri Gospodu na visoke obresti. Gospod mu ga gotovo z dobičkom povrne.

(Preg. Sal.)

Apostolski vikarijat na Zlatem obrežju.

Sledeči statistični podatki o delovanju v apostolskem vikarijatu na Zlatem obrežju leta 1914—15 nam na novo potrjujejo nepobitno resnico, da misijonsko delovanje kljub svetovni vojski mirno napreduje in lep sad rodi. „Leto je bilo dobro,“ piše škof Hummel naši vrhovni voditeljici dne 17. decembra 1915., in v dokaz temu navaja sledeče številke:

Skupno število katolič.	15455	Prvih obhajil	407
Spreobrn. v teku leta . .	435	Birm	410
Otrok krščenih	1203	Porok	79
Spovedi	29837	Katehumenov	15377
Obhajil	40630	Cerkev in kapel	107
Velikonočnih obhajil . .	1823	Velikih postaj	8

Malih postaj	204	Pristav in šolskih vrtov	28
Šol	56	Knjigoveznice	3
Šolskih otrok	3490	Tiskarna	1
Delavnic	15	Rokodelstev	7

Apostolska prefektura v Gornji Cimbebaziji. (Portugiška zapadna Afrika.)

Iz pisma P. Keilinga, C. S. Sp., Angola, 19. oktobra, povzamemo sledeče:

Nikakor mi ni bilo mogoče, vse naše ljudi preskrbeti s hrano, pa sem naročil nekaterim voditeljem naših postaj, naj pošljejo vse notranje otroke nazaj v njihove družine. Tega so se jako prestrašili naši dobri patri, ki vse svoje zaupanje stavljajo v Njega, katerega tako radi vsak dan kličemo s sladkim imenom „Oče naš“. Eden izmed njih mi piše: „Kaj, jaz naj bi se hranil, ta uboga bitja pa gledal, kako umirajo lakote! Ne, tudi do zadnjega kosčka hočem deliti svoj kruh s svojimi otroki, saj varuje misijonarja posebna previdnost.“ V resnici, za misijonarje skrbi posebna previdnost božja. Na svojo veliko tolažbo opazujem to že 22 let, in orodje te previdnosti ste zdaj Vi, velecenjena in velečislana dobrotnica! S pomočjo Vaše veledušne miloščine sem mogel nakupiti 1000 kg koruze, s katero nekoliko časa lahko hranim to ubogo, sestradano, malo ljudstvo. Vi ste jim rešili življenje; zato pa bodo učitelji in učenci toliko bolj goreče molili za svojo pre-dobro, neutrudljivo podpornico. — Z veseljem Vam morem poročati, da je vojska z grozovitimi Kouanyamci končana. Več dni so se trdovratno upirali, slednjič je pobegnil kralj s svojimi vojaki v deželo Damara in se vdal generalu Botha. Od takrat se je posrečilo portugiskim četam, da so brez posebnih težav zasedli celo deželo. Ako bi imel na razpolago dovolj delavnih moči in denarja, zdaj bi bil najugodnejši čas, da se nanovo oživi naš prejšnji misijon. Škoda, da še misliti ne smem na to; saj je že veliko, da moremo vzdrževati tiste, katere že imamo.

Pisma misijonarjev.

(Došla od 1. februarja do 1. marca 1916.)

S. Georgina, Harar, Abisinija, 20. decembra. („To leto bi bilo še dobro izšlo, kar se tiče misijonskega delovanja v naših krajih, da le ne bi denarja tako manjkalo. Več ko 9000

ran se je obvezalo v naši mali lekarni za uboge in več ko 78 krstov se je podelilo ob smrtni uri. Toda prisiljene smo, naše delovanje omejiti: oj, da bi se nas usmilila kaka misijonska duša!")

P. Grimshaw, izmed misijonarjev v Mill-Hillu, v novembru (pošilja članek).

Škof Geyer, apostolski vikar, Khartum, 15. decembra.

P. Pascal de Luchon, apostolski prefekt, Djibouti, Somalska dežela, 22. decembra. („Da bi nam betlehemsko Dete le mir prineslo! Treba ga je našemu krščanskemu ljudstvu, da ostane obvarovano pred škodo, ki se ne da več poravnati; treba ga je tudi nam samim, da moremo še nadalje opravljati svoje delo za izpreobrnjenje poganskih narodov. Znano Vam je, kako veliko število misijonarjev se je moralo povrniti v Evropo. Naš mali misijon pa je bil vendar tako srečen, da je svoje nazaj dobil. Čast. P. Ireneja Delore so vzeli v vojaško službo v neki bolnišnici v Lijonu, pa si je izprosil dovoljenje, da se je smel povrniti v Afriko, kamor sem bil prišel že jaz sam, potem ko sem nekoliko mesecev domovini služil. — P. Adolf je vsled svojega 14letnega nepretrganega bivanja v našem vročem obnebu tako malokrven in tako slab, da so ga že dvakrat nesposobnega spoznali za vsako vojaško službo. To malo moči, kar je še ima, želi pustiti v misijonu Aden, kjer pomaga edinemu misijonarju, ki je še tam ostal. Dozdaj smo samo štirje misijonarji v naši novi prefekturi. Ko sem bil lansko leto na Francoskem, obljubilo mi je več mladih redovnikov svojo pomoč, toda ta nesrečna vojska jih je v Evropi zadržala.“)

P. Celestine da Desio, provikar v Eritreji, 15. decembra.

P. Biegner, Emavs, južna Afrika, v septembru in oktobru (pošilja več člankov).

P. Vester, Nagalama ob Nilu, 15. novembra.

P. Barlassina, apostolski prefekt v Kafi, Fort Hall, Kenia, 15. novembra.

Škof Carrara, apostolski vikar, Asmara, Eritreja, 16. decembra. („Predvčerajšnjim sem se vrnil z dolgega popotovanja, ki me je vodilo k plemenu Bilenti in je trajalo celi mesec. Bilenti so pastirsko ljudstvo in stanujejo raztreseni po gorah okolo Chereha. V veliki večini so katoličani; nekoliko tisoč jih je še zdaj poganov. Na oslovem hrbtu sem se namenil obiskati vsako posamezno skupino njihovih koč in to je bilo pravo nadahnenje božje. Ravno zdaj je primeren trenutek, da se Bog usmili teh ubogih Bileni. Živo čutijo v sebi potrebo, da se njihove razmere z Bogom v red spravijo, in za vse so

popolnoma pripravljeni. Za časa mojega dolgega popotovanja sem jih v glavnih resnicah poučil in okolo 222 odraslim izmed njih sveti krst podelil, še drugih 250 odraslih pa so v zadnjih mesecih krstili misijonarji iz Cherena.")

P. Stoppani, apostolski prefekt, Wau, Bar-el-Ghazal, 6. decembra (toži čez stiske).

P. Delagnes, Dundee, Natal, 13. decembra (se zahvaljuje za poslane reči, potrebuje podpore za vzdrževanje treh katehistov. Pismo priobčimo celo v enem prihodnjih zvezkov „Odmeva“).

S. Schulz, Dunbrody, 9. decembra (prosi cerkvene oprave, mašnih knjig in rožnih vencev).

S. Mazè, dom gobavcev v Farafangani, Madagaskar, 20. novembra. („Grozno nas je zadela žalostna vest, ki smo jo ravnokar dobile, da je namreč umrl misijonar lazarist, gospod Jožef Payan. Poklican je bil v vojno službo in komaj pred sedmimi meseci je odšel iz Madagaskarja, prav pred kratkim pa je obležal v bitki. To je bridka izguba za naš misijon. Koliko žrtev bo še vojska pobrala izmed verskih oznanjevalcev!“)

P. Védries, predstojnik Velikega semenišča v Katigondi, Uganda, 21. novembra. („Pod istim zavitkom Vam pošiljam voščila, ki Vam jih izražajo gojenci semenišča v Katigondi. Dodajem dobesedno prestavo v francoščino. Bodite zagotovljeni, da se Vas vsak dan spominjajo v svojih molitvah. Imamo 27 učencev, z vsemi smo zadovoljni, dva izmed njih bosta v juniju prejela subdiakonat. Ž njima se spet odpira vrsta višjih redov, ki bodo le eno leto pretrgani. Milostljivi gospod škof je na pastirskem popotovanju. Naši domači duhovniki so vsi trije z dobrim duhom napolnjeni in prav vestno opravljajo svoje službe v Malem semenišču.“)

Gojenci semenišča v Katigondi, 21. novembra (pošiljajo svoje čestitke k novemu letu. Sledi kratek posnetek iz njihovega pisma: „Naše tri bagandske mašnike že poznate. Tukaj v semenišču nas je 27; 6 jih študira modroslovje, 16 bogoslovsko dogmatiko, 2 bogoslovsko moralko, 3 so pa v poizkušnji. Upamo, da dobimo v juniju dva subdiakona. Patre imamo 3. Molite, da nam jih ljubi Bog ne vzame, sicer ostane nemo sirote.“)

P. Rya u, Pretorija, Transvaal, 17. novembra.

Škof Cox, apostolski vikar, Johannesburg, 19. novembra.

Škof Lasne, pomožni škof, Farafangana, Madagaskar, 29. novembra. („Žalibog se je uresničilo, česar sem se bal in o čemer sem Vam že lani ob enaki priliki govoril. Naši najmlajši misijonarji so bili nanovo potrjeni in v vojsko poklicani,

nekateri so zdaj na Francoskem. Eden izmed njih je bil prav malo časa na bojnem polju in je pred kratkim tam umrl. Pet drugih je bilo poslanih v Madagaskar za postrežbo bolnikov po raznih bolnišnicah v naselbini. Po odhodu teh misijonarjev smo bili prisiljeni, nekoliko postaj okraja Betoka pustiti brez pastirjev. Drugače nismo mogli ravnati, ker nimamo ne misijonarjev ne denarnih pripomočkov. Da se naša dela le še živa in zdrava ohranijo, to je zdaj naše edino prizadevanje, ki nam ga okoliščine dopuščajo. Zato pa tudi misijonarji in usmiljenke vse storijo, kar je v njihovi moči, da se vse obdrži v sedanjem stanu. Ko pride mir, začeli bomo spet napredovati.“)

S. Alojzija, Pella, 14. novembra (prosi obleke za otroke).

S. Alexis, Pella, 1. decembra.

Škof Cénez, apostolski vikar, Bazutska dežela, 9. decembra.

Škof Augouard, apostolski vikar, Brazzaville, 5. decembra. („Pred kratkim sem obhajal 25letnico svojega škofstva, potem ko sem celih 38 let v Afriki preživel. Močno potrebujem milosti božje, da morem prenašati težko breme velike odgovornosti, ki jo ta redka slovesnost nalaga na moja slaba pleča. Ob tej priliki mi je blagovolil sveti Oče podeliti naslov nadškofa, kar je lepo plačilo za moje hrabre misijonarje.“)

Škof Hennemann, apostolski vikar v Kamerunu, zdaj Limburg, 25. januarja.

Škof Wolf, apostolski vikar v Togo, zdaj Steyl, 25. januarja.

Škof Perlo, apostolski vikar, Nyeri, Kenia, 18. decembra. („Veseli me, da Vam morem poročati, da je narastlo število učencev našega malega semenišča — katerega smo otvorili pred enim letom — v začetku tega šolskega leta na 25. Pa kakor nas na eni strani to napolnjuje s tolažbo, nam nasprotno tudi vzbuja strah z ozirom na njih oskrbo. Kje dobiti obleke, hrane, šolskih potrebščin in toliko drugega; vse to gre na naš račun. Odpustite mi torej, ako to semenišče, katero se je pričelo šele komaj razvijati, prav posebno priporočam Vaši dobrotljivosti. Je namreč izredne važnosti za razvoj krščanstva in razširjenje evangelija med množino nevernikov, s katerimi misijonar iz Evrope ne more priti naravnost v stik.“)

Škof Simon, apostolski vikar, Pella, 16. decembra (se zahvaljuje).

Sr. Aleksander, Pella, 30. decembra (se zahvaljuje).

Škof Perlo, Nyeri, 25. novembra.

Sr. Marciena, Moouso, 28. decembra.

Sr. Fincoeur, Maricburg, Natal, 21. decembra.

Škof Girod, apostolski vikar, Loango, 22. decembra (se zahvaljuje ter pošilja ustanovniku - dobrotniku sliko svojega prvega gojenca).

O. Dantin, apostolski prefekt, Betafo, Madagaskar, 7. decembra.

Škof de Saune, apostolski vikar, Tananarive, Madagaskar, brez datuma.

Sr. Šolastika, Nyeri, Kenia, 14. novembra.

P. Lutz, Momboe 29. decembra.

P. Scheffer, Asumbi, pokrajina Zgornji Nil, 13. decembra (se zahvaljuje).

P. Mac Loone, Nagalama, pokrajina Zgornji Nil, 12. decembra. („Vrnili sem se ravnokar s tritedenskega potovanja, obiskujoč naše oddaljene vasi. Znano Vam je, da na teh naših potovanjih spovedujemo svoje vernike, v vsaki vasi, katera ima lastnega katehista - domačina, darujemo sv. mašo, obiskujemo bolnike in umirajoče, krščujemo otroke in starčke, ki ne morejo v oddaljeni misijon i. t. d. Vendar dovolite, da Vam navedem nekoliko svojih uspehov: 708 spovedi, 1427 sv. obhajil, 32 krstov, 8 sv. poslednjega olja. Pa recite, da nam ljubi Bog ni dober? Res, neskončna je njegova milost. To vemo in čutimo dan za dnem na mnogo načinov. Hvaljeno in češćeno bodi Njegovo sv. Ime!“)

P. Lutz, Mombaza, 24. decembra.

Škof de Saune, Tananariva, 10. decembra (pošilja članek o nekem katehistu).

Škof Livinhac, vrhovni predstojnik Belih očetov, Alžir, 19. januarja).

P. Engels, Mombaza, 6. januarja.

P. Magelhaes, apostolski prefekt, Landana, 30. decembra.

P. Biegner, Emavs, 29. decembra.

Škof Geyer, apostolski vikar, 5. februarja (prosi za mašne intencije).

Iz Porto - Novo, 20. januarja (poročilo o smrti č. sestre Colete).

P. Limbrok, Boroma, 1. januarja.

Dušna premija!

V namen naših naročnikov in dobrotnikov bo od afrikanških misijonskih škofov in misijonarjev letno branih

482 svetih maš.

Izkaz

od Družbe sv. Petra Klaverja podeljenih misijskih
milodarov*) v letu 1915.

Družba	Vikariat ali prefektura		Skupna vsota kron
Beli očetje Lavigerijeji	Apost. vik. franc. Sudan	4.315'62	61.883'40
	Apost. prefekt. Ghardaia	2.000'—	
	Misijon v Kabylji . . .	1.313'23	
	Apost. vik. Zg. Kongo .	4.346'62	
	Apost. vik. Uganda . .	16.498'97	
	Apost. vik. Viktorija-Ni- janca	5.288'20	
	Apost. vik. Unyanyembe	6.732'61	
	Apost. vik. Tanganjika .	4.843'71	
	Apost. vik. Nyassa . .	5.401'74	
	Apost. vik. Kíwu . . .	5.020'—	
	Apost. vik. Bangweolo .	5.787'05	
	Maison Carée v Alžiru .	325'—	
	Za tovarne stroške	10'65	
Očetje od Sv. Duha	Apost. vik. Senegambija .	4.127'34	69.162'03
	Apost. pref. franc. Gvineja	2.836'86	
	Apost. vik. Sierra Leone	2.459'80	
	Apost. prefekt. Sp. Niger	2.962'52	
	Apost. vik. Gabun . . .	5.298'06	
	Apost. vik. Loango . .	11.912'31	
	Apost. vik. franc. Srednji Kongo	11.351'15	
	Apost. pref. Ubanghi Chari	4.404'39	
	Apost. pref. Spod. Kongo	2.980'96	
	Apost. pref. Zgornja Cim- bebazija	2.993'61	
	Misijon Kunene (Huilla) .	3.129'82	
	Misijon Lunda	1.107'97	
	Apost. vik. Sansibar . .	2.371'94	
	Apost. vik. Diego Suarec	2.231'63	
Lyonska misijska družba	Apost. pref. Sev. Katanga	515'—	131.045'43
	Apost. vik. Bagamoyo .	5.073'46	
	Apost. vik. Kilimandžaro	3.170'88	
	Za tovarne stroške	234'33	
	Apost. pref. Liberija . .	3.013'78	
	Apost. vik. Breg slon. kosti	3.426'34	
	Apost. vik. Zlato obrežje	6.262'93	
	Apost. vik. Dahomey . .	5.172'33	
	Apost. vik. Benin . . .	4.102'90	
	Apost. pref. Vzhod. Niger	2.000'—	
	Apost. pref. Zahod. Niger	6.600'44	
	Odnos	30.578'72	

*) V tej vsoti so vračunjene tudi mašne ustanove.

Družba	Vikariat ali prefektura		Skupna vsota kron
Lyonska misijonska družba	Prenos	30.578'72	131.045'43
	Apost. pref. Korogho . .	1.515'—	
	Misijonski sanatorij v La Croix	700'—	
	Za tovarne stroške	23'94	32.817'66
Očetje Družbe Jezusove	Apost. vik. Tananariva .	13'739'95	
	Apost. vik. Fianarantsoa	4.414'16	
	Apost. pref. Rhodezija .	7.135'99	
	Misijon v Katondue (Rho- dezija)	5.165'08	
	Za tovarne stroške	13'57	30'468'75
Sinovi Najsvetejšega Srca	Apost. vik. Khartum . .	7.973'84	
	Apost. pref. Bahr-el-Ghazal	4.140'57	
	Misijonska hiša v Millandu	17'05	
	Za tovarne stroške	138'15	12.269'61
Franciškani	Apost. vik. Libija . . .	135'—	
	Misijon v Zgor. Egiptu .	5.750'88	
	Misijon v prelaturi Mo- zambik	3.764'50	9.650'38
Kapucini	Apost. vik. Eritreja . .	5.461'—	
	Apost. vik. dežel Gallas .	5.574'75	
	Apost. pref. v Djibouti .	5.369'04	16.404'79
Benediktinci	Kongr. sv. Otilije:		
	Apost. vik. Dar-es-Salaam	4.585'84	
	Apost. pref. v Lindi . .	1.019'50	
	Sv. Otilska misijonska hiša	33'78	
	Kongr. v Subiaco:		
	Apost. pref. Sev. Transval	5'24	5.644'36
Oblati Marije Brezmadežne	Apost. pref. Spodnja Cim- bebazija	2.687'41	
	Apost. vik. Natal . . .	3.267'20	
	Apost. vik. Bazuto-dezele	6.286'44	
	Apost. vik. Kimberley (Oranje)	2.114'61	
	Apost. pref. Transval . .	5.523'34	
	Za tovarne stroške	1.077'49	20.956'49
Družba Božje Besede (Steyl)	Apost. vik. Togo . . .	1.166'30	
	Misijon Zambezi . . .	3.618'74	
	Misijon. hiša sv. Gabriela	8'70	4.793'74
Pobožna misijonska družba (Pailotinci)	Apost. vik. Kamerun . .	3.119'04	
	Misijon. hiša v Limburgu	17'—	3.136'04
	Odnos . . .		267.187'25

Družba	Vikariat ali prefektura		Skupna vsota kron
	Prenos		267.187·25
Oblati sv. Franciška Saleskega	Apost. vik. reke Oranje .	5.006·50	
	Apost. pref. Vel. Namaka dež.	8.032·71	
	Provincialna hiša na Du- naju	904·08	
	Za tovarne stroške	37·39	13.980·68
Lazaristi	Apost. vik. Abesinija . .	5.752·54	
	Apost. vik. fort Dauphin	1.000·—	6.752·54
Očetje Brezm. Srca Marijinega (Scheut)	Apost. vik. belgij. Kongo	2.229·95	
	Apost. pref. Zgor. Kassai	2.030·—	4.259·95
Premonstratenci	Apost. pref. Zapadni Uélé	13·—	
	Misijon v vik. Diego Suarec	1.629·97	1.642·97
Mašniki Srca Jezusovega	Apost. vik. Stanleyevi sla- povi	. . .	3.009·—
	Misijonska družba sv. Jožefa (Mill-Hill)	Apost. vik. Zg. Nil (Uganda)	. . . 11.377·74
Očetje iz Montforta	Apost. vik. Shiré	7.079·92	
	Za tovarne stroške	228·98	7.308·90
Misijonarji de la Salette	Apost. prefekt. Betafo	. . .	6.318·16
Misijonarji della Consolata	Apost. vik. Kenija	4.788·40	
	Apost. prefekt. Kaffa . . .	2.000·—	6.788·40
Sinovi Brezm. Srca Marijinega	Apost. vik. Fernando Poo	. . .	2.000·—
Trinitarci	Apost. pref. Benadir	. . .	1.055·—
Redemptoristi	Apost. pref. Matadi	. . .	3.084·47
Misijonarji iz Mariannhilla	Misijon Mariannhill . . .	155·75	
	Misij. Triashill (Rodezija)	121·35	
	Za tovarne stroške	114·50	391·60
Serviti	Misijon v Svaci-deželi	. . .	4.348·29
Salezijanci	Materna hiša v Turinu	. . .	100·—
Razne misijonske družbe		. . .	156·94
	Odnos	. . .	339.761·89

Družba	Vikariat ali prefektura		Skupna vsota kron
	Prenos	. . .	339.761'89
Bele sestre	Za misijone v Centralni		
Naše Ljube	Afriki	2.000'—	
Gospe v Afriki	Za misijone v Sev. Afriki	6'50	
	Za tovarne stroške	10'89	2.017'39
Črne sestre	Tanganjika	. . .	1.000'—
Naše Ljube			
Gospe v Afriki			
Dominikanke	Misijon v Belgraviji (Transvaal)	500'—	
	Misijon v Kingwilliams- tovnu (Vzh. Rtič) . . .	1.047'14	
	Misijon v Marija Pomagaj (Vzh. Rtič)	11'46	
	Misijon v Shishawasha (Rodezija)	2'27	1.560'87
Sestre	Misijon v Jaquevilli (Obrežje slonove kosti)	1.222'10	
N. Lj. G. apostolov	Misijon v Moouso (Obrežje slonove kosti)	528'10	
	Misij. v Agoué (Dahomey)	5'89	
	Misijon v Lagosu (Benin)	132'—	
	Misijon v Ibadanu (Benin)	131'—	2.019'09
Oblatinke	Mis. v Pelli (reka Oranje)	764'—	
sv. Frančiška	Za tovarne stroške	16'05	780'05
Saleškega			
Sestre	Misijon v Amparibé (Ta- nanariva)	. . .	2.287'38
božje Previdnosti			
	Misijon v Moyambi (Sierra Leone)	500'—	
	Mis. v Loangu (Loango)	500'—	
	Misijon v Landani (port. Spod. Kongo)	657'03	
Sestre	Misijon v Kabindi (port. Spod. Kongo)	1.500'—	
sv. Jožefa	Mis. v Bessou (Ubanghi- Chari)	632'—	
Kluniškega	Misijon v Ambohipo (Ta- nanariva)	505'88	4.294'91
Frančižkanke	Misijon v Hararu (Gallas- dezele)	. . .	1.013'—
v Kalé			
Marijin mis. franciškank	Misijon v vikarijatu Natal	. . .	1.001'27
	Odnos	. . .	355.735'85

Družba	Vikariat ali prefektura		Skupna vsota kron
	Prenos	. . .	355.735'85
Sestre sv. Družine	Mis. v Pietermaritzburgu (Natal)	500'—	
	Misijon v Loreti (Bazuto- dežela)	48'72	548'72
Pie Madri della Nigrizia	Mis. v vikarijatu Khartum	. . .	1'006'—
Usmiljene sestre sv. Vincencija	Mis. v Farafangani (fort Dauphin)	. . .	853'52
Frančiškanke v Mill-Hillu	Mis. v Nagalami (Zg. Nil)	1.000'—	
	Misijon v Kamuli (Zg. Nil)	488'51	1.488'51
Mis. sestre v Mencingu	Mis. v Emavsu (Bazuto- dežela)	1.326'—	
	Mis. v Bethelu (Bazuto- dežela)	460'22	1.786'22
Sestre Dobre in Vedne pomoči	Misijon v Rose-Hill (Port- Louis)	. . .	1.000'—
Sestre della Consolata v Turinu	Misijon v Nyeri (Kenia) .	. . .	502'—
Sestre v Dunbrodyju	Misijon v Dunbrodiju (Vzhodni Rtič)	. . .	500'—
Različni misijonski izdatki	Nakup mašne oprave ter mašnega orodja in dru- gih reči itd.	. . .	27.759'86
Ustanovna mesta	Za črne seminariste . .	. . .	18.212'81
	Skupna vsota	. . .	409.393'49

Zug (Švica), dne 31. marca 1916,

Marija Terezija Ledóchowska,
glavna voditeljica.

Melaniya pl. Ernst,
tajnica.

Pripomba: En del tu navedenega denarja se sedaj ni mogel v misi-
jone poslati, zato ostane do sklepa miru misijonarjem naložen.

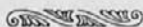
Naša števila.

Vsakdo ve, kako važna so števila v človeški družbi. Danes nam prinašajo sledeče strani celo vrsto misijonskih števil. Ta števila predstavljajo denar, ki so ga dobri katoličani darovali za misijone v Afriki. Darovali so ga reveži in bogati, možje in žene, da, celo otroci, in sicer iz vseh dežel, katere so in katere niso v vojsko zapletene.

Kdorkoli pogleda ta števila, bo rekel: „Koliko je tega!“ in radi priznamo, da je zares veliko v vojskinem letu, v drugem vojskinem letu. Toda kar je videti veliko v svoji skupni vsoti, kako malo je v primeri s številom katoličanov! Da, — težko nam je izreči — v nekaterih krajih pride na osebo komaj en in pol vinarja misijonske miloščine. Ali je res toliko katoličanov, kateri v sedanjem vojskinem času ne bi mogli za misijone več dati kakor en in pol vinarja? Nikar se torej ne ustavljajmo pri tem, kar smo storili. Leto 1915. je končano, je sklenjeno, 409393 K se je že razdelilo med misijone.

Računi za leto 1915. že spadajo v preteklost. Toda čaka nas leto 1916. Koliko izdatkov bomo imeli v tem letu? Mnogo, da, jako mnogo, toda v kako slabem razmerju so z dohodki! Da smo v velikih skrbah, o tem ne more nihče dvomiti, nihče nam tega zameriti. Prašajmo pa zdaj sami sebe: „Ali res ne izdam nič po nepotrebnem, in ko bi bilo tudi le nekoliko vinarjev? Kaj, ko bi si to odrekel in tako prihranjene vinarje daroval misijonom? Res da taki radovoljni darovi zahtevajo nekoliko zatajevanja, zato pa jih gotovo spremlja božji blagoslov in jih dela rodovitne. Po takih darovih bi desetkrat večja narasla naša števila za leto 1916. Dal Bog!

Led.

Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja.

Kolin. 2. aprila smo priredili, kot vsako leto, misijonski večer. Kot zastopnik nj. eminence visokočast. knezo-nadškofa F. pl. Hartmanna je prihitel visokočast. pomožni nadškof Lausberg. Tudi mnogo duhovnikov in drugih misijonskih prijateljev se je udeležilo tega misijonskega praznika.

Dunaj. V ponedeljek 3. aprila ob pol 5. uri je bil pospeševalski sestanek z nagovorom naše vrhovne voditeljice.

Četrtek, 6. aprila. Misijonski sestanek za otroke v občinski dvorani 3. okraja, ob pol 5. uri popoldne.

Ponedeljek, 17. aprila. Govor o katoliških misijonih, ki stoje pod nemškim varstvom: Togo, Kamerun, Dar-es-Salaam, v starem dvorcu. Najprej govori prečastiti gospod kanonik dr. Kraus o pripadnosti vseh narodov k sveti katoliški Cerkvi. Nato pripoveduje neka pomožna misijonarka naše Družbe zgodovino misijonov zgoraj omenjenih okrajev in o opustošujočih učinkih vojske v teh misijonih. Mnogoštevilno občinstvo je izražalo svoje sožalje.

Gradec. Sobota, 8. aprila. Odkar je naša vrhovna voditeljica pred osemnajstimi leti (februarja 1898) imela v Gradcu en govor, nabralo se je ondi že precejšnje število dobrotnikov, pospeševalcev in naročnikov naših časopisov. Da te organizira in še tesneje z Družbo združi, se je podala naša vrhovna voditeljica za kratek čas v Gradec.

Torek, 11. aprila. Prijazen sprejem pri visokočast. g. knezoškofu dr. Schusterju. Visokoisti odobruje in blagoslovi vse njene predložene načrte in zaznamuje naša glavna pravila.

Četrtek, 13. aprila. Govor v dvorani „Harmonije“. „Graški list“ poroča: „Pretekli četrtek je bila dvorana ‚Harmonije‘ prenapolnjena z ljudmi vseh vrst občinstva, redovnikov in duhovnikov, da prisostvuje govoru grofice Ledóchowske o misijonih in svetovni vojski.“ Stolni kanonik dr. Neubauer otvori shod in pozdravi za razširjanje misijonske misli v Avstriji prezaslužno gospo. Še posebno izraža veselje visokočastitega knezoškofa, da je dobila „Družba sv. Petra Klaverja“ tudi v Gradcu stalno organizacijo.

Ponedeljek, 17. aprila ob 4. uri popoldne. Prva odborova seja sklicanega akcijskega komiteja „Klaverjeve Družbe za Gradec“. Iste se udeleže gospod kanonik dr. Neubauer, stolni dekan dr. Gregor Keller, župnik sv. Jožefa, in sedem pospeševalateljic Družbe. Prvi je prijazno sprejel službo duhovnega svetovalca odbora. Za predsednico je bila izvoljena grofica Mr. Villavicencio-Coreth.

Popolni odpustek, ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja meseca julija.

Dne 4. julija, na praznik sv. Krvi Jezusove.

Dne 25. julija, na praznik sv. Jakoba, apostola.

Pogoji: Vreden prejem zakramentov sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obisk cerkve, molitev za razširjanje sv. vere in po namenu sv. očeta.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pism in poročil le z natančnim podatkom virov.

20 K. I. Varga prispevek za botrinski dar dečka na ime: **Jožef** 20 K, A. Terjašek za svojo **krščenko** 5 K. M. Rozman za svojo **krščenko** 2 K.

Za katehiste: I. Pohleven nabrala 4 K, I. Ferlinc 4 K, M. Koštanjevec 5 K, A. Čadež 3 K, N. Polak 1 K.

Za kruh sv. Antona: F. Lovšin nabrala 5 K 40 v, M. Starec 20 K, J. Žibret 1 K, A. Orešnik 1 K, A. Žibret 1 K, M. Kresnik 10 K, F. Leskovšek 1 K, M. Žibret 2 K 10 v, J. Peče nabral 58 K 50 v, I. Snoj 2 K, J. Esih 4 K, A. Koren nabrala 18 K 60 v, T. Bajec 4 K, N. Polak 1 K 15 v, E. Leben 3 K, M. Kodela nabral od celjskih dobrotnikov 18 K, A. Kovač 20 K, M. Krašovec 1 K, F. Smrtnik 2 K, po nabiralniku 75 v, N. N. 1 K, J. Hrast 10 K, M. Skvarce 1 K, T. Renar 2 K, M. Vidmar nabrala 13 K 88 v, po M. Kramer od neim. osebe 1 K, U. Jeraj 2 K, M. Jerinc 1 K, T. Bergant 2 K, M. Bilban 3 K, N. Tomažič 2 K, A. Seljak 1 K, M. Mevšek 1 K, M. Gorenc 2 K, M. Novak 2 K, A. Mahle 20 v, A. Glušič 20 v, M. Možina 20 v, M. Rozman 2 K, U. Rivec 20 v, M. Gradišnik 6 K, M. Murn 1 K, M. Razbornik 1 K, preč. g. sup. F. Javšovec 29 K, Verbajs 4 K, H. Višnikar 2 K, N. N. 1 K, M. Rekar 1 K, N. N. 2 K, preč. g. J. Palir 2 K, M. Rajšp 10 K, A. Najgrlič 1 K 40 v, A. Sedej nabrala 2 K, T. Perko 30 v, N. Mirtič 40 v, N. N. 40 v, J. Gerencar 1 K, M. Franko 2 K, M. Berdin 1 K, M. Primožič nabrala 7 K 70 v, M. Colnar 1 K, F. S. 2 K, G. G. 2 K, T. Slokan 2 K, I. Jalsovec nabral 21 K, A. Kot 12 K, M. Skof 40 v, I. Pohleven 60 v, M. Gašpirc 1 K 60 v, M. Mrhar nabrala 3 K, preč. g. vikar K. Cigon 10 K, A. Glavnik 5 K, Uratnik 5 K, M. Vidmajer 2 K.

Za Klaverjev vinar: M. Vidmar nabrala 4 K 10 v, J. Šamperl nabral 3 K 46 v, R. Širca nabrala v tobačni tovarni 24 K.

Za „Zvezo otrok za Afriko“ je bilo nabranih 23 K 21 v. (Natančneje glej v „Zamorskem otroku“.)

Za mašno zvezo: Poslano v Ljubljano od posameznih udov 9 K, je bilo nabrano po: F. Lovšin 4 K, J. Peče 162 K, A. Koren 7 K, Bajec 2 K, I. Pohleven 11 K, M. Lovrenčič 24 K, T. Zemljčič 6 K, M. Krašovec 7 K, A. Podjet 34 K, M. Jordan 18 K, preč. g. župnik St. Rancinger 10 K, R. Verbajs 18 K, W. Bosnjak 42 K, M. Grebenc 5 K, M. Skvarce 6 K, W. Vidmar 4 K, preč. g. župnik Kovačič 7 K, M. Tunukovič 30 K, J. Pečolar 19 K, M. Mevšek 4 K, F. Nosan 8 K, Z. Vranič 21 K, A. Rajter 9 K, A. Sedej 3 K, K. Knoblehar 4 K, A. Horvath 4 K, I. Andrašič 9 K, F. Kovačič 2 K, M. Kač 42 K, N. Turk 14 K, M. Štih 6 K, M. Križanič 10 K, M. Mrhar 15 K, M. Brenčič 2 K, J. Petriček 2 K, Rekar 2 K, preč. gosp. Grgič 10 K.

Za misijonsko zvezo: Bajec 2 K, A. Sedej nabrala 2 K, po preč. g. P. Rafaelu 5 K 50 v, J. Pečolar nabral 15 K, J. Koren nabral 5 K, H. Gocjan nabrala 3 K, J. Tomažič 50 v.

Za cerkev presv. Srca Jezusovega: M. Grebenc 1 K.

Za cerkev sv. Jožefa: M. Grebenc 1 K.

Podporniški prispevki: K. Čehovin 2 K, preč. g. J. Petrovič 2 K, M. in A. Sedej 4 K, W. Velikajne 2 K.

Memento za umrle.

† Prečast. **P. Ed. Ranchin**, generalni vikar Lyonske misijonske družbe in prednik seminarja, umrl 26. aprila 1916.

Žrtev vojske.

† Prečast. **P. Franc Mollier**, misijonaril od leta 1904. do svojega mobilizovanja 2. avgusta 1914 v škofiji Nil-Delta. Padel pri Verdunu 6. aprila 1916.

Bogastvo milosti v naši sveti Cerkvi in mašna miloščina za Afriko.

V teh težkih časih splošne stiske najde srce vernega katoličana tolažbo in pomoč edino le v resnicah naše svete vere. To je vzrok, zakaj da zdaj toliko dajejo za svete maše, da izprosijo božjega blagoslova, usmiljenja in milosti za sebe in za svoje drage, naj si že bodo ali zunaj na bojnem polju, ali v bolnici, ali ujeti v sovražni deželi, ali pa da so se že preselili na drugi svet, morebiti v vice, kjer se morajo še v ognju čistiti. Saj vemo, da imamo v daritvi svete maše zaklad neskončne vrednosti in da so njenih milosti deležni ne samo duhovnik, kateri mašuje, in pričujoči verniki, ampak predvsem tudi tisti, za katere se sveta maša daruje in tisti, kateri za sveto mašo dajo. Zato se ne more nikdar zadosti živo priporočati, da naj kristjani prav pogostoma hodijo k daritvi svete maše in radi za maše dajejo.

Število mašnikov v naši domovini se je zdaj precej zmanjšalo, ker mnogi izmed njih so morali iti v vojsko za vojaki; po misijonih pa je veliko duhovnikov, ki bi veselo in hvaležno sprejeli opravljanje svetih maš. Ako se pa že spodobi, zdaj, ko so se vsa živila tako podražila, da se ponudi domačemu duhovniku večja miloščina za sveto mašo, koliko bolj velja to za misijonarje. Njihovi župljani so jako revni, zato morajo misijonarji sami skrbeti ne le za svoje lastne potrebe, ampak tudi za nabavljanje in vzdrževanje svetih posod in cerkvene oprave in drugih reči, ki se potrebujejo pri sveti maši. Kako velike stroške prizadevajo misijonarjem v Afriki predmeti za božjo službo, preden jih dobijo iz Evrope, to si lahko vsak sam misli. Mi sicer z veseljem posredujemo pri mašnih štipendijah za misijonarje,^{*)} vendar je pa vedno naš glavni namen, misijone podpirati. Teda nikakor ne moremo sprejemati štipendijev izpod 2 kron, ker s tem ne samo ne bi nič pomagali misijonarju, še težko breme bi mu naložili. Ravno tako tudi ne moremo sprejemati štipendijev za maše, katere naj bi se opravile ob določenih dneh, ali katere so navezane na druge pogoje, ki se pa v misijonih večinoma ne morejo izpolniti.

Večkrat se nam dpošlje denarna vsota z dodatkom „za svete maše“, število svetih maš pa ni določeno. Opozarjamo, da v takem slučaju zaračunamo za vsako sveto mašo ne več 2 kroni, kakor dozda, ampak 4 krone, vsaj zdaj za časa vojske, ker misijonarji v Afriki veliko izgubijo že pri samem izmenjavanju denarja. Mislimo namreč, da nameravajo tudi naši dobrotniki s svojimi darovi misijone podpirati

^{*)} „Družbo sv. Petra Klaverja“ je za to posebej pooblastila sveta kongregacija „de Propaganda fide“ s svojimi odpisi 22. julija 1904. in 4. aprila 1908.

